

Ad. 1. Informacje zawarte w dołączonej do niniejszego pisma inwentaryzacji przyrodniczej.

Ad. 2. Planem działalności Rolnośrodowiskowej w gospodarstwie był objęty do 2021r. fragment działki 8/1, natomiast był to fragment, którego nie dotyczy obszar bezpośredni przedsięwzięcia.

Działka 8/1 ma powierzchnię ok. 7 ha natomiast programem rolnośrodowiskowo-klimatycznym jest objęta tylko pow. 1,56ha - południowa część przedmiotowej działki.

Realizacja wymagań programu nie jest w kolizji z planowaną inwestycją.

Ad. 3. Informacje zawarte w dołączonej do niniejszego pisma inwentaryzacji przyrodniczej.

Ad. 4. Na warunki wilgotnościowe w warstwie glebowej w danym okresie wpływ ma bieżąca pogoda oraz przebieg warunków meteorologicznych w poprzedzających miesiącach, jak również rodzaj zbiorowisk roślinnych zasiedlających dany obszar. Z tego względu warunki wilgotnościowe w obrębie terenu inwestowania mogą być zmienne w czasie więc ich określenie obecnie nie może stanowić podstawy oceny oddziaływania przedsięwzięcia na stan uwilgotnienia gleby podczas jego użytkowania.

Planowana inwestycja polegać ma na realizacji budynku inwentarskiego co spowoduje trwałe zajęcie powierzchni terenu przeznaczonej pod ten obiekt oraz infrastrukturę mu towarzyszącą. Powierzchnia ta zostanie zabudowana, a więc wyłączona z udziału w obiegu wody, na stan jej uwilgotnienia nie będą wpływać panujące warunki meteorologiczne.

Na przedmiotowym terenie nie planuje się wykonania kanalizacji burzowej, wody opadowe lub roztopowe z dachu chlewni i terenu utwardzonego spływać będą powierzchniowo na grunt przyległy co pozwoli na zachowanie gruntowego charakteru ich odpływu. Takie rozwiązanie w ograniczonym stopniu

wpływać będzie na kształtowanie się warunków wilgotnościowych na niezajętej w sposób trwały części terenu inwestowania.

Do niniejszego uzupełnienia załącza się załącznik graficzny, na którym przedstawiono zasięg leja depresji wywoływanego podczas eksploatacji planowanej studni.

Przewidywana głębokość poboru wód podziemnych wynosić będzie 70,0 m.

Wody pobierane będą z czwartorzędowej podglinowej warstwy wodonośnej.

Jak podano w Raporcie, przy określonym maksymalnym zapotrzebowaniu rocznym na wodę w wysokości 15000 m³, szacuje się, że zasoby eksploatacyjne ujęcia wynosić będą:

$$Q_{\text{śr. roczne godz.}} = 1,7 \text{ m}^3/\text{h}$$

Zasoby eksploatacyjne wynikać będą z uwarunkowań hydrogeologicznych, techniczno-ekonomicznych, uwzględniać będą ochronę środowiska oraz zapotrzebowanie użytkownika.

Określenie zasięgu leja depresji możliwe będzie po dokonaniu rozpoznania warunków geologicznych istniejących w rejonie lokalizacji studni i określeniu współczynnika filtracji gruntu, wysokości i rodzaju zwierciadła wody (statyczne/ dynamiczne) oraz depresji zwierciadła.

Określenie wydajności studni oraz zasięgu leja depresji możliwe będzie dopiero na podstawie wyników badań wykonanych w związku z odwierceniem otworu. Wyniki te będą podstawą do przeprowadzenia obliczeń parametrów filtracyjnych warstwy wodonośnej, ustalenia zasobów eksploatacyjnych ujęcia oraz parametrów hydrogeologicznych otworu, które przedstawione zostaną w dokumentacji hydrogeologicznej.

Do orientacyjnego oszacowania zasięgu zamierzonego korzystania z wód/wpływu ujęcia przy możliwym do uzyskania poborze, wykorzystano dane hydrogeologiczne z otworu studziennego w Świąciechowie.

Szacunkową depresję zwierciadła wód podziemnych „S” [m] w projektowanej studni oraz zasięg wpływu ujęcia – wielkość leja depresji „R” [m], obliczono według poniższych wzorów:

$$S = Q/q$$

$$R = 3000 \times S \times \sqrt{k}$$

Przy $Q = 5 \text{ m}^3/\text{h}$ depresja w studni „S” wyniesie $\approx 2,0 \text{ m}$

zaś promień leja depresji „R” osiągnie wartość $\approx 160,0 \text{ m}$.

W tak oszacowanej wielkości leja depresji **nie znajdują** się inne studnie bazujące na tej samej warstwie wodonośnej w związku z czym nie ma możliwości skumulowanego oddziaływania ujęć wód i nakładania się lejów depresji, czy zintensyfikowanego wpływu na stosunki wodne w okolicy.

Planowana do wykonania studnia nie będzie miała wpływu na poziom wód gruntowych ani znajdujących się łąk na dz. nr 8/1 i 12.

Eksploatacja urządzenia wodnego (studni) będzie powodowała oddziaływanie tylko na poziom wód podziemnych, których zwierciadło w omawianym rejonie ma charakter subartezyjski, stabilizuje się na głębokości od 8,0 do 10,0 m ppt.

Lokalizacja projektowanej studni znajduje się w korzystnych warunkach hydrogeologicznych, gdzie występuje naturalna izolacja stropu osadów piaszczystych.

Planowana inwestycja nie wpłynie na ciek wodny zlokalizowany przy granicy działki od strony południowej, nie doprowadzi do naruszenia koryta, zanieczyszczenia wody prowadzonej przez ten ciek, zakłócenia przepływu wody, czy też zmiany stosunków wodnych.

Wnioskodawca nie będzie:

- ✓ organizował zaplecza budowy w pobliżu cieku,
- ✓ prowadził prac budowlanych w pobliżu cieku,
- ✓ parkował pojazdów i maszyn rolniczych w pobliżu cieku,
- ✓ prowadził poboru wody powierzchniowej z tego cieku,
- ✓ odprowadzał ścieków do cieku,
- ✓ odprowadzał wód opadowych lub roztopowych do cieku,
- ✓ magazynował wytwarzanych odpadów w pobliżu cieku,
- ✓ stosował nawozów w odległości mniejszej niż 10 m od brzegu cieku.

Ad. 5. Sposób wybierania gnojowicy ze zbiornika nie będzie odbiegał od powszechnie stosowanego w innych gospodarstwach hodowlanych na terenie Polski. Gnojowica spływać będzie ze zbiornika pod rusztami chlewni do studzienki, z której wypompowywana będzie bezpośrednio szczelnym przewodem do wozu asenizacyjnego na gnojowicę. Po napełnieniu beczki nawóz wywożony będzie na użytki przeznaczone do nawożenia.

Częstotliwość usuwania gnojowicy ze zbiornika korelować będzie ściśle z planem nawożenia, w którym określone będą dawki nawozowe optymalne dla danej uprawy i gleby, na której gnojowica ma być stosowana. Plan nawożenia sporządzany jest corocznie, dlatego też określenie częstotliwości wybierania gnojowicy jest praktycznie niemożliwe z uwagi na zmienność upraw prowadzonych w danym roku kalendarzowym.

W celu zapobieżenia wyciekowi nawozu podczas jego usuwania z chlewni i transportowania do miejsca docelowego, jak również w celu ograniczenia emisji odorów Wnioskodawca:

- zapewni sprawność organizacyjną w/w operacji w celu możliwie maksymalnego skrócenia czasu ich trwania,
- bezwzględnie używać będzie wyłącznie sprzętu przeznaczonego do wypompowywania i transportu gnojowicy i obsługiwać go będzie zgodnie z przeznaczeniem,
- wykorzystywać będzie wyłącznie sprzęt sprawny technicznie,
- każdorazowo kontrolować będzie wizualnie przebieg operacji usuwania i transportu co umożliwi natychmiastowe podjęcie działań eliminujących w przypadku wycieku gnojowicy.

Ad. 6. Biorąc pod uwagę rodzaj planowanego przedsięwzięcia, monitoring jego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne w fazie eksploatacji sprowadzać się powinien do wizualnej kontroli stanu technicznego budynku inwentarskiego, zbiornika na gnojowicę (możliwe jedynie po całkowitym opróżnieniu), miejsca wypompowywania gnojowicy do beczkowozu oraz stanu powierzchni komunikacyjnych na terenie gospodarstwa.

Zaznaczyć należy, iż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (t. j. Dz.U. z 2014 r., poz. 81), warunki techniczne wykonania budowli rolniczych, przy zachowaniu przepisów prawa budowlanego oraz odrębnych przepisów, a także ustaleń Polskich Norm zapewnić powinny m.in. odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochronę środowiska (...). Fundamenty budowli rolniczych i urządzeń budowlanych z nimi związanych powinny być zabezpieczone m.in. przed uszkodzeniami umożliwiającymi przeniknięcie do gruntu szkodliwych substancji znajdujących się w budowli.

Nie stwierdza się potrzeby monitorowania wpływu na środowisko gruntowo-wodne na etapie eksploatacji inwestycji.

Wyprodukowana w gospodarstwie gnojowica zostanie przekazana do biogazowni. Wnioskodawca posiada zapewnienie przyjęcia wyprodukowanej w gospodarstwie gnojowicy.

W przypadku ewentualnego zagospodarowania gnojowicy na gruntach rolnych również nie stwierdza się potrzeby monitorowania wpływu na środowisko gruntowo-wodne wywołanego w związku z rolniczym wykorzystaniem odchodów. Gnojowica odzwierzęca stosowana będzie przez prowadzącego gospodarstwo według planu nawożenia azotem. Plan opracowuje się zgodnie ze zbiorem zaleceń dobrej praktyki rolniczej, mając na względzie skład chemiczny nawozów oraz potrzeby pokarmowe roślin i zasobność gleb. Dokument powyższy uzyskać musi pozytywną opinię okręgowej stacji chemiczno-rolniczej, nie później niż do dnia rozpoczęcia stosowania nawozu, natomiast Wnioskodawca dokumentować musi sposoby realizacji planu zgodnie z zapisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu (Dz.U. z 2018 r., poz. 1339). Powyższe działania eliminować będą możliwość negatywnego wpływu na grunt i wody podziemne związanego z rolniczym wykorzystywaniem odchodów zwierzęcych.

Ad. 7. W 2004 r. został opracowany projekt Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie standardów zapachowej jakości powietrza i metod oceny zapachowej jakości powietrza, które miało określać dopuszczalny poziom substancji zapachowych w powietrzu, zróżnicowane dopuszczalne częstotliwości przekraczania poziomu substancji zapachowych w powietrzu, w zależności od sposobu zagospodarowania terenu, okresy uśredniania wyników pomiarów, a także czas obowiązywania standardów zapachowej jakości powietrza i metody oceny zapachowej jakości powietrza. Załącznik nr 1, określał dopuszczalny poziom substancji zapachowych w powietrzu, na terenach użytkowanych rolniczo dla zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej na 1 [ou/m³], (co odpowiadało środowiskowemu progowi rozpoznania) w 1-godzinnym okresie uśrednienia. Dopuszczalna częstotliwość przekroczenia tego poziomu w tym czasie była określona na 3 %-15 % godzin w roku. Pomimo, opracowania projektu, ustawa, do tej pory nie została jeszcze uchwalona. W poniższej tabeli podano proponowane dopuszczalne poziomy substancji zapachowych w powietrza w zależności od sposobu zagospodarowania terenu.

Tabela. Dopuszczalny poziom substancji zapachowych w powietrzu, w zależności od sposobu zagospodarowania terenu

Sposób zagospodarowania terenu (rodzaj terenu, rodzaj zabudowy)	Dopuszczalna częstotliwość przekraczania	
	W okresie dostosowawczym	Docelowo
Tereny zabudowy mieszkaniowej:		
zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	8	3
zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna	8	3
Tereny zabudowy usługowej		
zabudowa związana z administracją, służbą zdrowia, handlem, kultem religijnym, nauką, oświatą, kulturą i sztuką, wypoczynkiem.	8	3
tereny ośrodków wypoczynkowych, tereny ośrodków zabaw dziecięcych, plaże, urządzone parki, skwery i zieleńce (poza pasami ulic) tereny sportowe	8	3
Tereny użytkowane rolniczo		
zabudowa zagrodowa	15	8
zabudowa mieszkaniowa	8	3

Przepisy obowiązujące w innych krajach Unii Europejskiej

Kwestie związane z emisjami odorów, reguluje w krajach UE norma EN 13725, dotycząca określenia stężenia zapachu metodą olfaktometrii dynamicznej. Nie wprowadzono dotąd rozwiązań dotyczących emisji zapachu (stężenia zanieczyszczeń w powietrzu), chociaż wciąż trwają starania o regulację tego zagadnienia. W Niemczech konieczność ograniczenia emisji i emisji odorów wynika z zapisów ustawy o ochronie powietrza atmosferycznego (BImSchG-Bundes-Immissionsschutzgesetz) oraz wytycznych technicznych dotyczących ochrony jakości powietrza atmosferycznego (TA Luft). W myśl tejsze, ustawy, uciążliwość zapachowa powodowana przez odory traktowana jest jako czynnik wywierający szkodliwy wpływ na środowisko oraz uzasadniający konieczność ograniczania emisji i wprowadzenia środków mających na celu ochronę przed substancjami uciążliwymi zapachowo. Na podstawie w/w. ustawy uciążliwość odorową, kwalifikuje się jako zanieczyszczenie środowiska (po stwierdzeniu przekroczeń). W ustawie określono cel prowadzenia badania uciążliwości odorowej, w postaci odpowiedzi na pytanie „czy dana uciążliwość zapachowa jest znacząca” i czy wobec tego może być uznana za zanieczyszczenie środowiska. Na podstawie zapisów ustawy opracowano zbiór wytycznych, dotyczących oceny uciążliwości odorowej (przykładowo, gdy wstępne obliczenia wykażą, że uciążliwość odorowa nie przekracza 2% godzin w ciągu roku, staje się to podstawą do zaniechania dalszych, bardziej pogłębionych badań (kryterium irrelewantności).

W Holandii ocena uciążliwości odorowej jest częścią procedury lokalizacyjnej, wymaganej przy udzielaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Holenderska ustawa ramowa w zakresie jakości powietrza (NeR), wyznacza standardy jakości powietrza dla poszczególnych branż przemysłowych, zaliczanych do kategorii 1, jak również określa zakres zabiegów technologicznych dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej, które mogą być podjęte w celu zmniejszenia uciążliwości odorowej. Przedsiębiorstwo o charakterze produkcyjnym ubiegając się o pozwolenie przechodzi 3 etapową procedurę:

- ✓ sporządzenie listy źródeł emisji w zakładzie w podziale na źródła o strumieniu emisji większym niż $> 0,5 \cdot 10^6$ [ouE/h];
- ✓ sporządzenie listy źródeł emisji w podziale na źródła emitujące poniżej i powyżej 3500 [h /rok];
- ✓ sporządzenie prognozy przesiewowej imisji dla wartości 98 percentyla oraz dla wartości 99,99 percentyla (źródła pracujące powyżej 3500 [h/rok]).

W razie niespełnienia wymagań, w celu uzyskania decyzji lokalizacyjnej należy przedstawić listę zabiegów technologicznych, umożliwiających ograniczenie oddziaływania odorowego.

Jako normatyw oddziaływania odorowego min. normy niemieckie i holenderskie proponują przyjmować próg wyczuwalności = 1 [ou/m³].

Próg wyczuwalności, wskaźniki emisji

Jednostkowe zanieczyszczenia odorowe emitowane z hodowli zwierząt charakteryzują się zróżnicowanym poziomem progowego odczucia węchowego, oznaczanego jako S_w . Z uwagi na brak regulacji prawnych problematyki odorów, w polskim ustawodawstwie, trudności wynikają nie tylko z braku wartości odniesienia, wartości referencyjnych, ale również z brakiem jednoznacznego parametru o charakterze mierzalnym. Prognozowanie zapachowej jakości powietrza w otoczeniu nowych zakładów jest wykonywane analogicznie do prognozowania przygruntowych stężeń innych zanieczyszczeń powietrza. Zmiana, w stosunku do obliczeń rutynowych, polega na stosowaniu wartości emisji, wyrażonych w jednostkach zapachowych w jednostce czasu ([ou/h]). Konsekwencją tej zmiany jest uzyskiwanie wyników wyrażonych w jednostkach zapachowych w metrze sześciennym [ou/m³]. W opracowaniu pn. „Metody oceny emisji odorów z obiektów gospodarki hodowlanej” autorstwa A. Grzelak, I. Sówka, U. Miller, Politechnika Wroclawska, w tabeli nr 4 zostały podane wartości stężeń

zapachowych w obiektach gospodarki hodowlanej dla trzody chlewnej. Zgodnie z powyższym opracowaniem wartości te wynoszą:

Tabela

Grupa zwierząt	Stężenie zapachowe [ou _F /m ³]	Strumień powietrza wentylującego [m ³ /h/szt.]*	Obliczony wskaźnik emisji [ou _F /s/szt.]
Warchlaki	3473	20	19,29
Tuczniaki	1019	30	8,49

*Strumienie powietrza wentylującego zostały założone zgodnie z rekomendacjami BREF

Na podstawie wskaźników emisji podanych w tabeli powyżej oraz docelowej obsady poszczególnych istniejących i projektowanych obiektów, oszacowano wielkość emisji odorów związana z hodowlą trzody chlewnej. Obliczenia zestawiono w tabeli poniżej.

Tabela

Symbol	Nazwa emitora	Substancja	Emisja maks. [ou/s]	Emisja roczna [Gou/rok]
Budynek hodowlany nr 1				
E1/1	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
E1/2	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
E1/3	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
E1/4	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
E1/5	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
E1/6	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
E1/7	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628
	Komin wentylacyjny grawitacyjnej	Odory	2750,2029	56,4628

Maksymalne wartości emisji odorów, wprowadzone zostały do programu obliczeniowego „OPERAT FB”, w celu przeprowadzenia analizy oddziaływania na stan zapachowy powietrza, w rejonie gospodarstwa. Przeprowadzona analiza poziomu emisji odorów, wykazuje, że:

Zestawienie maksymalnych wartości stężeń odorów w sieci receptorów poza terenem zakładu

Parametr	Wartość	X m	Y m	kryt. stan.r.	kryt. pręđ.w.	kryt. kier.w.
Stężenie maksymalne ou/m ³	8,1	1150	1250	6	1	S
Stężenie średnioroczne ou/m ³	0,093	1150	1250	6	1	S
Częstość przekroczeń D1= 1 ou/m ³ , %	2,18	1150	1250	6	1	S

Najwyższa wartość stężeń jednogodzinnych odorów występuje w punkcie o współrzędnych X = 1150 Y = 1250 m i wynosi 8,1 ou/m³.

Najwyższa częstość przekroczeń dla stężeń jednogodzinnych występuje w punkcie o współrzędnych X = 1150 Y = 1250 m, wynosi 2,18 % i nie przekracza dopuszczalnej 3 %.

Najwyższa wartość stężeń średniorocznych występuje w punkcie o współrzędnych X = 1150 Y = 1250 m, wynosi 0,093 ou/m³ i nie przekracza wartości dyspozycyjnej (D_a-R) = 0,9 ou/m³.

Na podstawie przeprowadzonych obliczeń stwierdza się, że omawiane gospodarstwo rolne po zrealizowaniu planowanej inwestycji nie będzie uciążliwe zapachowo dla terenów sąsiednich. Obliczenia przeprowadzono dla terenów, które w przyszłości mogą podlegać ochronie.

Ad. 8. Wszelkie konflikty rodzą się w głównej mierze z obawy mieszkańców przed tym, aby powstająca inwestycja nie wpłynęła negatywnie na dotychczasowy komfort życia.

Mieszkańcy obawiają się odorów związanych z zagospodarowywaniem gnojowicy na polach. W celu wyeliminowania tego problemu Wnioskodawca zdecydował się na zawarcie porozumienia na odbiór gnojowicy przez biogazownię. Gnojowica wozem asenizacyjnym (szczelna beczka) przewożona będzie do biogazowi. Problematyka emisji związków złoonych omówiona została w pkt. 7 niniejszego pisma.

Przy prawidłowo prowadzonej produkcji zwierzęcej, w budynkach inwentarskich takich, jak przedmiotowa inwestycja, nie są znane są przypadki albo są marginalne, aby dochodziło do skażenia środowiska naturalnego. Gnojowica będzie magazynowana w szczelnych zbiornikach, zatem jej sposób magazynowania nie będzie zatrzymywała wód gruntowych.

Zagrożenia dla środowiska może powstać w momencie nieprzestrzegania procedur hodowlanych i złą organizacją pracy. Inwestor jest mieszkańcem gminy, w której zamierza zainwestować, zatem zależy mu na dobrych relacjach międzyludzkich. Dołoży więc wszelkich starań, aby prowadzona hodowla przy zachowaniu wszelkich procedur.

Na etapie eksploatacji, Inwestor dołoży wszelkich starań, aby hodowla prowadzona była w określonym reżimie i stosować będzie się do zasad bioasekuracji. Jest to szczególnie ważne dla Inwestora, ponieważ jakiegokolwiek odstępstwo od zasad to przede wszystkim strata dla prowadzącego hodowlę, gdyż wiąże się to ze stratą finansową. Tak więc obawy mieszkańców o insekty, bakterie, organizmy chorobotwórcze są w tym przypadku nieuzasadnione.

Do podstawowych zasad reżimu sanitarnego i technologicznego należeć będzie między innymi:

1. Ograniczenie możliwości wchodzenia na fermę dla osób postronnych.
2. Osoby, które muszą wejść do gospodarstwa powinny:
 - umówić wizytę z wyprzedzeniem, pozostawić odzież osobistą w strefie brudnej przebieralni,
 - wziąć prysznic i przebrać się w odzież fermową,
 - pozostawić samochód w ściśle określonym miejscu przed budynkami fermy,
 - unikać, jeśli to możliwe, bezpośredniego kontaktu ze zwierzętami.
3. Wdrożenie programu monitorowania i zwalczania gryzoni, posiadanie dokumentacji przestrzegania tego programu.
4. Przeprowadzanie okresowych zabiegów dezynsekcji i posiadanie dokumentacji wykonywania tych zabiegów.
5. Prowadzenie rejestru środków transportu do przewozu świń, które wjeżdżają na teren gospodarstwa oraz rejestru wejść osób do pomieszczeń, w których utrzymywane są świny.
6. Zabezpieczenie budynku, w którym utrzymywane są świny przed dostępem zwierząt domowych (psów, kotów).

Cały obiekt hodowlany wraz ze zbiornikiem to obiekt budowlany, który podlega systematycznym kontrolom i posiadać będzie książkę obiektu budowlanego. W książce tej kontrolujący z odpowiednimi uprawnieniami dokonuje odpowiednich wpisów. W przypadku stwierdzenia jakiegokolwiek nieprawidłowości jest to odnotowywane w książce obiektu, usterka usuwana.

Opracowany Raport oddziaływania na środowisko analizuje wszystkie ewentualne uciążliwości w zakresie planowanej inwestycji, zarówno w zakresie wpływu na zanieczyszczenia powietrza, wpływu na glebę i wody, jak również emisję hałasu.

Wnioskodawca jest młodym rolnikiem, posiadającym wiedzę i doświadczenie w zakresie rolnictwa. Planowana inwestycja będzie źródłem dochodu dla niego i jego rodziny. Planowana przez inwestora

działalność jest typową działalnością gospodarczą, prowadzoną na terenach wiejskich. Inwestor dołoży wszelkich starań, aby działalność prowadzona była w najwyższych reżimach sanitarnych i hodowlanych, z poszanowaniem środowiska naturalnego.

Cały obiekt hodowlany wraz ze zbiornikiem to obiekt budowlany, który podlega systematycznym kontrolom i posiadać będzie książkę obiektu budowlanego. W książce tej kontrolujący z odpowiednimi uprawnieniami dokonuje odpowiednich wpisów. W przypadku stwierdzenia jakiegokolwiek nieprawidłowości jest to odnotowywane w książce obiektu, usterka usuwana.

Inwestor posiada zapewnienie biogazowni na przyjęcie wyprodukowanej w gospodarstwie gnojowicy.

Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, iż gospodarka rolna wymaga nawożenia. Nawożenie gleb gnojowicą niesie za sobą szereg korzyści. Przede wszystkim jako nawóz organiczny, stanowi ważne źródło próchnicy w glebie, a zwiększenie ilości próchnicy powoduje wzrost pojemności sorpcyjnej gleb. Dodatkowo, nawozy organiczne pozytywnie wpływają na strukturę i pojemność wodną gleby, a także stanowią źródło składników pokarmowych i energii dla mikroorganizmów w niej żyjących. Nierzadko także dzięki zastosowaniu gnojowicy można złagodzić skutki nie zrównoważonego mineralnego nawożenia gleb, a także przeciwdziałać ich silnemu zakwaszeniu.

Rolnicze wykorzystanie nawozów nie stanowi źródła zanieczyszczenia lub skażenia zarówno ziemi, jak i wód podziemnych i powierzchniowych, jeśli stosujący nawozy przestrzegają będzie obowiązujących przepisów:

1. ustawy z dnia 10 lipca 2017 r. o nawozach i nawożeniu (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1259 ze zm.),
2. rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1826),
3. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu (Dz.U. z 2018 r., poz. 1339).

Jednym z warunków braku negatywnego oddziaływania odchodów zwierzęcych na środowisko przyrodnicze jest ich wykorzystywanie w dawkach nie większych aniżeli wynikające z właściwości i rodzaju gruntów przeznaczonych do nawożenia oraz potrzeb pokarmowych roślin uprawianych na tych gruntach.

W Polsce przyjęty został specjalny program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia azotanami pochodzenia rolniczego. Jednym z jego elementów jest sporządzanie przez rolników planów nawożenia azotem. W przypadku ewentualnego zagospodarowania na polach, Wnioskodawca również zobowiązany będzie do posiadania planu i stosowania się do zapisów tego dokumentu.

Przed rozpoczęciem nawożenia Plan nawożenia musi uzyskać pozytywną opinię Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, a jego kopia Planu wraz z opinią przesłana musi zostać do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce stosowania nawozów.

Wszystkie dokumenty dotyczące stosowania Planu, np.: ewidencja zabiegów agrotechnicznych związanych z nawożeniem azotem (data zastosowania nawozu, rodzaj uprawy i powierzchnia uprawy, na której został zastosowany nawóz, rodzaj zastosowanego nawozu, zastosowana dawka nawozu), a także realizacji obowiązków związanych z przechowywaniem i zagospodarowaniem odchodów zwierzęcych, mogą w każdej chwili zostać skontrolowane przez pracowników Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Z powyższych względów wydaje się, iż obawy lokalnej społeczności dotyczące skażenia środowiska gruntowego i wodnego na skutek rolniczego stosowania odchodów wytwarzanych przez trzodę chlewną utrzymaną w planowanej chlewni są nieuzasadnione i bezpodstawne.

Załączniki

1. Mapa z lokalizacją studni i zasięgiem leja depresji
2. Emisja odorów
3. Inwentaryzacja przyrodnicza